

174

509

174
1523

9.
Katholikus kérdések.

III. évfolyam. 11. füzet.

1874.

Kiadja Sartori Károly pápai és primási könyvtáros
Pesten és Bécsben.

BUZAKOVITS GUSZTÁV
KÖNYVKERESKEDESE
ESZTERGOMBAN

①

Sartori Károly bizományában megjelent, és
még mindig kapható:

A
HIT MESTERSÉGE.

Bölcsészeti előkészítés

A KERESZTÉNY HIT MEGSZERZÉSÉRE.

Irta

NICOLAS ÁGOST.

Magyarítá

BERNÁTSKY FERENCZ.

I. kötet. 8. 386 lap, ára 2 frt.

II. kötet. 8. 292 lap, ára 2 frt.

Tartalom: Előszó helyett: Májer Károly ügyvéd ur levele. Ajánlás. Bevezetés. I. könyv. A hit szükségessége. 1. A diplomok a hit szükségességének nyilvános és egyetemes kifejezése. 2. A hit szükségessége egyedül az emberi nemrek jellege. 3. A hármás élet. 4. A talány. 5. Az emberi szív nyugtalansága. 6. A szórakozás-vágy. 7. A hit eszköze egész életünknek. 8. Szükséges hinnünk, hogy önmagunkat ismerhessük. 9. Szükséges hinnünk, hogy okosak lehessünk. 10. Szükséges hinnünk, hogy becsületesek lehessünk. 11. A hit szüksége vonatkozással a szépre. 12. Léteünk nyugalma és tevékenysége kívánják, hogy higgyünk. 13. Az életkor és halál bizonyítják a hit szükségét. 14. Az első könyv befejezése.

II. könyv. A hit okai. 1. A hit okai. Azok méltatásának erkölcsi feltétele. 2. A hit oka a hit szükségének következménye. 3. Ez ok logikai

Évenként 12 füzet, ára bérmentes
szétküldéssel 1 frt o. é.

KATHOLIKUS KÉRDÉSEK.

III. Évfolyam. 11. füzet.

LATEAU ALOYSIA.

Enim sacramentum regis abscondere
bonum est ; opera autem Dei revelare
et confiteri honorificum est.

S. Raphael.

Irta

WINTER ÁGOSTON.

✓

Kiadja Sartori Károly,
pápai és primási könyvtáros.
Pesten, Bécsben,
1874.

615752 00 T6J8 00

DE BALLAGI GEZA.

Midőn Üdvöztőnk Lázárt feltámasztá, a szent irás szavai szerint a zsidók liberalis urai elbatározták, hogy Üdvöztőnket meg kell ölni. Miért? Valószínűleg féltek attól, hogy még többet fel fog támasztani s ekkor a szülőknél jobban kedvelt örökséget vissza kell majd adni. Ez pedig liberalis urnál nagyobb baj mintha a sáskák pusztítanák birtokát.

Liberalis uraink az ó-szövetségi kollegák nyomain járván szinte kimondták a morális halál ítéletét egy szegény leány felett. Miért? mert félnek, hogy általa az örökbe kapott liberalismust az Ur tőlük elveszi.

Nem nevetséges-e egy szegény, — ha mégis annak lehet nevezni — hallgatag, árva leánynyal szemközt, ki nem kíván mást minthogy békében hagyják, európa lármázó liberális sajtóját látni,

Nem hasonlít-e ez egy örültek házához, melyben a szerencsétlenek serege a belépő orvost a scála minden hangján, a piano-tól egész a fortissimo-ig ostromolja?

Akaratlanul is Sz. Márton jut itt eszünkbe kit, midőn magát elrejté, hogy ne kellessék a püspöki székre lépni, a ludak gágogása árult el.

A liberalis sajtót mindenki ismeri, de ki azon szegény leány ki ezen sajtót annyira megijeszté, hogy ellármáza magát mint egy sakál sereg?

Neve Lateau Aloysia, s folyó évi Jan. 30-án volt 24 éves. Születéséről ellehet mondani mit a bölcsesség könyvében olvasunk: „Születve én is a közönséges levegőt szittam, és a hasonlóképen alkotott földre estem, és az első szózatot, mindekhez hasonlóan, sirva tettem.“ 7. 3. Akkoriban tehát a későbbben liberális urrá vált csecsemő és Lateau Aloysia közt semmi különbség sem volt, min az egalité barátjai mindenesetre örvendenek.

Jeremiás, kinek siralmait a megkrachozott világ mainap utánozza, de csak azon különbséggel, hogy más irányban, így szól: „Jó a férfinak, ha az igát ifjuságától fogva viseli.“ 3. 27. S ki az, legyen férfi vagy nő ki mondhatná, hogy vállait nem nyomja a kereszt? Én itt csak keresztényről szólok s a nem keresztény vállaira a keresztet fel nem akarom erőszakolni, dacára hogy ilyenek mellén is láttam már azt. Aloysia ki atyját születése után nemsokára elveszté gyermekségétől fogva betegségek s más nélkülözések miatt sokat szenvedett, ő az igát, a keresztet, létének első pillanatától fogva viselé, viselé pedig oly módon, hogy ezt a tűz és betörések ellen mentes szekrényvel, a modern becsületesség eme satyrájával bíró egyén meg nem érti.

Különös, de igaz ha például egy Nábob, legyen

bár him vagy nőnemű, betekint, különösen járvány alkalmakor egy kórodába, s talán pápa szemén — mit legujabban még magyarul is Zwickernek neveznek — nézi, nehogy közvetlen lássák, a talán bizonyos szer közreműködése által élénk szemek a betegeket, — udvariasságból itt a különbféle par-fumekről és antidotumokról hallgatni akarok, — akkor ilyenek hős tettét a napi sajtó eléggé dicsérni nem képes. De ki tesz egy beteg ápolóról említést, ki éjjel s nappal az emberi szervezetet rontó miasmákkal terhelt légkörben forgolódik? Egy ily egyén szót sem érdemel, s miért? Mert tűz és betörések ellen mentes szekrényvel nem bír; ingyen pedig dicsérni manap tulságos követelés.

Bruxelles Belgium fővárosától 6 mértföldnyire van Manage vasuti állomás, ehhez közel pedig Aloysia' szülő helye és lakása Bois d'Haine falu, itt dühöngött 1866-ban a Cholera, melyről hallani, ha az embertőle száz mértföldnyire van is, elég, különösen olyannak ki semmi áron sem akar meghalni.

A gazdag közönségesen csak ott bátor, hol a rokonság okozta kellemetlenségeket a pénzjová teheti. A szegény ily esetben majdnem gyáva, csakhogy a kellemetlenségeket elkerülje; s bátor ott hol a gazdag fut. Ily bátorságot, ily feláldozást látunk Lateau Aloysiánál akkor, midőn az előbb nevezett évben Bois d'Haine-ben a Cholera dühöngött, midőn mindenki, még a legközelebbi

rokonok is elhagyták a betegeket, ő ápola azokat, midőn senki sem találkozott ki koporsóba tegye a halottakat, ő tevé ezt.

És mégis mint bánt el a sajtó Aloysiával mily nevekkal illette őt! — A sajtó talán az említetteket nem tudta, akkor hogy udvariassan szóljunk, azt mondjuk, hogy ily körülmények közt így írni talán még sem szép, vagy ha tudták akkor talán még is csak gyalázatosan irt tolluk!

Tóbiás hősiességet rendkívüli módon jutalmazá az Úr, hasonlokép tett Aloysiával is, mért 1868-iki April 24. mely napon Sz.-Ferenc harmadik rendjébe felvétetett, Üdvöztőnk sebhelyeinek képmásait kapta mint ezeket assisi sz. Ferenc a 13. században viselte, úgy hogy ezen sebhelyekben nagy fájdalmakat érez s a pénteki napon azon idő óta, csak két kivétellel, ezekből sok vér foly.

A sajtó legujabban ilyféléket hallván felakadt, mi pedig ezen felakadáson fel nem akadunk s legkevésbé sem csodálkozunk, hogy ilyen dolog a zsidóknak botrányul szolgál, az új pogányságnak pedig bolondságul, mert „kiket a világ balgatagoknak tart, azokat választotta Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket, és a világ erőtleneit választotta Isten, hogy megszégyenítse az erőseket; és a világ nemteleneit és megvetetteit választotta Isten, és azt, mi semmi, hogy lerontsa a mi valami.“ I. Cor. 1, 27. 28.

Mások fennakadnak, hogy most történik ilyes-

féle, midőn mindenki magát jó katholikusnak tartja, a hitehagyott pap épen úgy, mint az egyház ellenes törvények gyártója, ezeknek könnyen felelhetnék, de rövidség okáért, továbbá mert a tekintély tisztelője vagyok, feleljen nekik helyettem Sz. Pál ki így szól: „Oh Isten bölcségének és tudományának mélységes gazdagsága! mely megfoghatatlanok az ő ítéletei, és megvizsgálhatlanok az ő utai! Mert ki ismerte át az Ur értelmét? vagy ki volt az ő tanácsosa?“ Rom, 11. 33. 34. Feleljen azonban, mely Sept. 17-én, Sz. Ferenc ünnepén mondatik s mely ekkép hangzik: „Ur Jézus Christus ki midőn a világ lanyhulni kezdett, hogy sziveinket szereteted tűzével lángra hozdad, Szent Ferenc testében, kinszenvedésed szent sebhelyeit megújítottad: add kegyelmesen; hogy ennek érdemei és imája által a keresztet folyvást viseljük és a bűnbán méltó gyümölcseit hozzuk.“

Tekintvén, hogy szent Ferenctől mai napig az ily stigmatizáltak láncolata meg nem szakadt, nem mondhatjuk-e a most idézett ima után, hogy ezen lanyhaság eddig meg nem szűnt? Sőt mi több, ha tekintjük azt, hogy jelenleg Nápoly mellett Oriában, Bolawata-ben Quebec-ben, Fontetben San Francisco-ban és végre Grenoble tájékán szinte ily stigmatizált egyének élnek, nem jöhet-e azon gondolatra a gondolkozni tudó s akaró, hogy talán azon lanyhaság fokozódott.

Héber ujságiróink erre legkönnyebben adhatnának felvilágosítást, ha t. i. megmondanák vajjon

a keresztény ellenes lapjaiknak keresztény előzetői fogynak-e vagy pedig gyarapodnak.

A gondviselés eszköze Aloysia, két néniével, mert 60 évnél idősbb anyja folyó évben halt meg, azon házban lakik, melyet atyja, ki a közellevő vasgyárban dolgozott, a falu végén építtetett, s melynek hossza körülbelül hat, magassága pedig negyedfél méter, itt keresi ő nővéreivel azt, mire szükségük van. Mert ajándékot senkitől semmiféle szin alatt el nem fogadnak. Különben Aloysiának kevésre van szüksége, mert 1869 óta nem alszik többé és 1871. márc. 30. óta képtelen táplálékot magához venni. Egyedül a legfelségesebb Oltári Szentiség az, mit naponta a plébánia-templomban a Sz. Mise alatt magához vesz. Továbbá a hideg vagy meleg reá befolyással nincsen. És e leány mégis szorgalmas és a ház körül a legnehezebb munkákat végzi, dacára, hogy minden pénteken az elfolyó vér középszámmal 250 grammot tesz. Ha valaki ezen s a következőkön kételkednék, vegye kezéhez a már második kiadásban megjelent eme munkát: „Louise Lateau de Bois d'Haine. Sa vie. Ses extases. Ses stigmates. Etude médicale par le Dr. F. Lefebvre, Professeur de Pathologie générale, et de Thérapeutique à l'Université de Louvain etc. Ch. Peeters, éditeur. 1873.“

Mi mindenesetre az isteni gondviselés működését látjuk abban, hogy közel a fennevezett házhoz, melyben Aloysia él, egy Sz. Hubert tiszteletére épült kápolna áll; nagy ugyanis azok

azáma, kik Aloysiát péntek délután látni kívánják, de a plébános, ki egyszersmind lelki vezetője, a hely szüke miatt sokat kényszerül visszautasítani, hány heves természetűnek forr ilyenkor fel a vére! Sz. Hubert pedig ilyen hevesvérűek orvosa.

De lépünk pénteken délutáni két órakor a kis házba; a szobácska, melyben Aloysiát találjuk, körülbelül három méter hosszú és harmadfél méter széles, keskeny vaságya felett a bold. Szűz és Alajos gypsszobrát látjuk, alattuk pedig egy feszületet néhány kis képpel, a szobában ezeken kívül még Szent Péter bronzból készült szobrocskája, továbbá a megfeszített, és Üdvöztök tövisel koronázott képe, végre IX. Pius arcképe látható.

Az ágy lábánál egy faszéken ülve találjuk Aloysiát, mely helyzet vérző sebhelyei miatt legalkalmasabb, egyszerű fekete ruhában, fején azon fekete főveggel, melyet az ottani parasztleányok viselni szoktak. Egész valóján a legnagyobb komolyság látszik, testének felső része kevésbé előre hajlott, átszellemült arca az égfelé van fordulva, szemei nyitvák és mozdulatlanul vannak egy pontra irányozva, mintha egy távoli látványon elmélkednék.

Kezei, melyen Üdvöztök vérző sebhelyei vannak, egy kendő által vannak eltakarva, homlokán vér jelzi a töviskoronát.

A plébános néhány perc múlva felszólítja a jelenlevő papokat a breviarium elvégzésére. Azon

percben, midőn a keresztet vetik, Aloysia komoly szenvedő arca elváltozik, és öröm sugárzik rajta. Karjait lassan felemeli, a vértől átázott gyolcs, melylyel kezei el voltak takarva, e mozdulat által a földre esik, és a vérző titokteljes sebek — „plaies mystérieuses“ — mint Lefebvre nevezi, láthatókká lesznek.

De nem csak kezein, hanem lábain, oldalán és vállán is bir ily sebhelyekkel Aloysia, mi mindenestre arról tanuskodik, hogy többet gondol Üdvözítőnkre és mélyebben érez vele mint — és — E seb helyek pedig oly fájdalmakat okoznak neki, hogy siennai Katalinnal mondhatja:

„Oly nagy a fájdalom, melyet mind az öt helyen érzek, különösen pedig szívem körül, hogy ha az Ur uj csodát nem művelne e nagy fájdalmak mellett nem élhetnék.“

Elragadtatása alatt Üdvözítőnk kinszenvedését látja mely az olajfák kertjében kezdődött és halálával végződött, mint ezt ön maga mondá egyhazielőljáróink kérdésére. De különben ennek igazságáról mindenki meggyőződhetik ki majd az elsápadó arcot, könnyező szemeket, majd a hirtelen ijedség kifejezését látja arcán.

Három óra tájban az eddig mereven ülő, egy szempillantás alatt, mintegy tulvilági erő által a földre vettetik, s pedig oly sebességgel, hogy az erre figyelmessé tett jelenlevők sem őt felkelni sem leborulni nem látják; csak azt veszik észre, hogy a köveken fekszik a nélkül, hogy magát a

sebes esés következtében megsértette volna. Néhány perc múlva karjait hirtelen szétterjeszti, és ez azon perc, melyben Üdvöztönket a kereszten meghalni látja. A jelenlevők a „Stabat mater dolorosa“ hymnust kezdték imádkozni, — melynek elimádkozásához XI. Inca 100 napi bucsut csatolt — de alik kezdték meg, teste oly helyzetbe jött, melyet senki sem képes utánozni, testének felső része ugyanis a földtől két lábnyira felemelkedék és ily állapotban maradt minden támasz nélkül; egyedül térdei érinték a földet; szemei bezáródtak, szája félig nyitva volt; a sebhelyek jobban véreztek, s minden a legnagyobb szenvedésre mutatott.

Másfél óra múlva a még mindig elragadtatásban levő, felnyitja szemeit, térden áll, előbbi helyére vissza megy. Kezei leesnek, feje mellére hajlik, orra hegyes lesz, félig nyit szemei megtörnek, hideg veriték borítja véres homlokát, halásápadtság terül el arcán, és mély hörgés hallható. Néhány perc múlva Aloysia magához visszatér, és csodálatos erőt érez testében, a sebhelyek fájdalmai megszűnnek, de csak félórára. Mielőtt azonban magához térne a jelenlevők kis szobáját elhagyják, nehogy jelenlétök által Aloysiát zavarba hozzák.

Kérdezzük, mikép történt, hogy Aloysiát az Ur ily rendkívüli szokatlan uton vezeti? Plébánosa egykor kérdezé: „Nem imádkoztál-e, hogy másokért szenvedhess?“ Aloysia így felelt: „Én

folyton folyvást kérem az édes Jézust, hogy másokért szenvedhessek; én minden szenvedésemet egyszersmind a sz. atyáért is felajánlom."

Aloysiának szenvedése az 1871. Nagypénteken minden képzelődést fölülmult, és nemsokára az ujságok hirdették, hogy Rómában a nagy hét alatt a színházak nyitva állottak, a nagyhét szerdáján volt Montechi szabadkőműves temetése, nagypénteken nagyszerű ebédet adtak a liberalis urak Rómában, és az ebéd alatt egy kereszt állott az asztalon, melynek ördögi gonoszsággal, káromkodásokkal vegyített toasztot mondtak. Ez időben történt, hogy a liberalismus virága, a commune, Párisban az érseket és a papokat megöleté, és szinte Nagypénteken nagyszerű lakomát adtak, a hirdetések pedig így szóltak: „hogy e lakomán papokat fognak enni."

Ő tehát szenved, hogy a rossz megakadályoztassék, szenved hogy az Ur Isten legyen irgalmas a bűnösnek.

Lehetséges, hogy talán valaki olvasván a liberalis sajtónak ítéletét Aloysiáról, őt olyannak tartja, minőnek éppen a liberalis sajtó festé. Az ilyet bátrak vagyunk XIV. Benedek De Serv. De beatif. et beat. caniz. 2 könyv. 41 fejj. helyére utalni, hol a többi közt olvassuk: „Az Isten minden szentje a rágalomnak ki volt téve, s különösen azok, kik szentebbek és az egyházra nézve gyümölcsözőbbek voltak. A szentek Szentje, tudniillik Krisztus, az emberek rágalmaiktól

nem volt ment.“ Alantabb pedig még mindig e rágalomról szólván, így folytatja: „Ezek az ördög művei, sz. Cyprian tanúsága szerint (ep. 52. ad Ant. de Cor. et. Nov.) Hogy pedig némelyek róla illetleneket és roszakat hoznak napfényre azon ne csodálkozzál; mert tudd meg, ez az ördög műve, hogy az Ur szolgálót hazugsággal bántalmazza, és hamis véleményekkel a dicső nevet megbecstelenítse, hogy kik a lelkiismeret világossága által fénylenek, rossz hír által bepiszkoltsanak. De S. Gergely [tom. 2. l. 2. ep. 45 v. 39.] az Ur szándékát midőn a jámborokat rágalmaztatni engedi megmutatja, midőn Theoctista Patriliát ki a gonoszok által rágalmaztatott, így vigasztalja: „Excellentiád az oktanok szavai miatt zavarba ne jöjjön; annál is inkább, minthogy a mindenható Isten irgalmában akkor biztos bizalmunk, midőn a jóért e világon valami kellemetlent aratunk, hogy a teljes jutalom az örök visszafizetés idejére tartassék fenn. Ezért mondja az Igazság a sz. Evangeliumban: „Boldogok vagytok, midőn szidalmaznak és üldöznek titeket, és hazudván, minden rosszat mondanak ellenetek énértedem.“ Ki vigasztalásunkra saját gyaláztatását példakép felhozni méltóztatott, mondván: „Ha a családtyát Belzebubnak nevezték, mennyivel inkább az ő háza népét?“ De vannak sokan, kik a jók életét talán jobban mint kellene, dicsérik. és nehogy talán a dicséretből kevélység származék, a mindenható Isten megengedi, hogy a go-

noszok irigykedésre és gáncsolásra előrontsanak, hogy ha netalán a dicsérők által a szivben a bűn megszületnék, a gyalázók szája által az megfojtassék.”

Hogy Aloysia az igazság útján halad, arról tanuskodik :

1.- A rendőrség mely szigorú vizsgálat alá vevé őt, s minthogy semmiféle csalás nyomára nem csak hogy nem akadt, sőt ellenkezőleg az igazságról meggyőződött békében hagyja.

2. Tanuskodik mellette több mint 300 orvos, ki sebhelyeit megvizsgálá, s a csalásnak még árnyékát sem találá. Ezek elsője dr. Gonne, ki a sebhelyek vérzését megakarván akadályozni, így szólott: Aloysia minden vérét elfogja veszíteni és meg fog örülni, ha a vérvesztést nem bírjuk megállítani. Ennek pedig már hat éve és három, hogy semmiféle táplálékot sem vesz magához, s Aloysia mégis egészséges.

1869-i dec. 8-án, a vizsgáló bizottságba erővel betolakodott dr. Delcroix, Braine le Comte-ból, kit a szabadkőművesek küldöttek, hogy jezen „klerikális comédiának“ véget vessen. Midőn a házba be nem akarták ereszteni, nagyon kifakadt, a lármára Dechamps államminiszter kijött, kihez dr. Delcroix így szólott: „Uram, katolikus orvosokat, kiknek ítéletéről már előre bizonyosak, a vizsgálathoz bebocsájtottak, de engem, kinek ratiōnalisticus nézeteit ismerik kizárnak.“ Dr. Delcroix bebocsáttatott. Este Halloh-val fo-

gadták a vaspályán kőműves testvérei, ő pedig így szólott: „Barátim, én csodákban nem hiszek, de oly dolognak voltam szemtanuja, mely oly rendkívüli, hogy lehetlen felette nevetni; komoly gondolkozásra van szükségem.“ Dr. Delcroix 1871-ben mint megtért hívő meg. Jan. 12. a Bois d'Haine-i plébános Rafael kepecinus atyától következő levelet kapott:

„Egy Braine le Comte-i orvos dr. Delcroix, ki jelenleg igen beteg, és majdnem remény nélkül, megkért, hogy kegyednek irjak és Lateau Aloysia imádságába ajánljam. Mit akkor látott midőn a Bois de Haine-i rendkívüli dolgok tanuja volt, hitét igen éleszté és lelkére mély benyomást tett. Utolsó szerdán meggyóntattam, hogy másnapra a szent áldozást neki megvigyem, melyet ájtatosságból óhajtott; ő a szentségekben részesült hogy egy kilenc napi ájtatosságot a szent, csodálandó vér tisztelőtére megkezdjen. Jövő csütörtökön egy új novennát kezd meg a lourdes-i boldogasszony tisztelőtére. Ő élénken kívánja, hogy Aloysia imádságát az övével egyesítse, hogy egészséget visszanyerje“ . . .

3. Az egyházi előljáróság szinte vizsgálatot tartott és e vizsgálat eredménye szinte Aloysia mellett szólt.

Aloysiának e nyilatkozata; „Én folyton folyvást kérem az édes Istent, hogy másokért szenvedhesek“ és e nyilatkozatával összhangzó élete elégséges arra, hogy meggyőződjék bár ki is arról, hogy jó

uton jár, mert béketűrően, másért szenvedő ártatlanságot az ördög utánozni nem képes!

Záradékul pedig az Ap. csel. 17, 32—34. idézzük: „Midőn pedig a halottak feltámadását hallották, némelyek ugyan kinevették őt, némelyek pedig mondák: ismét meghallgatunk téged erről, egy Pál kiméne közülök. Némely férfiak pedig hozzája állván, hívének; ezek közül az areopagita Dienes, egy Damaris nevű asszony és velök egybek.“ E sorok írója sem várhat egyebet mint hogy az olvasók közül némelyek nevetnek az irottak felett, mások így szólnak: majd meglátjuk, s reméli, hogy Dienesek és Damarisok is találkoznak az olvasók között.

DR. BALLAGI GÉZA

éle és elégséges volta. 4. Az akadályok eltávolítása, melyek a hit útjában állanak. 5. Atheizmus, theizmus, deizmus és kereszténység. 6. A természetfeletti és csoda. A hit okai az ellenvetésekből merítve. 7. A pogányok a kereszténység igazsága mellett tanuskodnak. 8. A pogányok a kereszténység szük-éessége mellett tanuskodnak. 9. A történelmi bizonyítékok. 10. A logika érvei és a tapasztalás.

III. könyv. A hit eszközei. 1. E könyv tartalma átalában. 2. A legjobb eszköz. 3. Akarjunk jobbakká lenni. 4. Szeressünk, hogy ismerhessünk. 5. Lépünk ki a külső tárgyakból, hogy magunkba térjünk. Lépünk ki magunkból, hogy Istenhez térjünk. Haljunk meg, hogy újra szülessünk. 6. Gyakoroljuk mindazt a mit hiszünk, hogy mindazt higyük a mit gyakorolnunk kell. 7. Vegyünk szentelt vizet stb. 8. Az ima. 9. Hallgassuk Jézus Krisztust, a természeti és természetfölötti igét az emberi lélekben. 10. Ragaszkodjunk Jézus Krisztushoz, az igazsághoz és szeretethez. 11. Kövessük Jézus Krisztust, lelkünk útját és kalauzát. 12. Járuljunk Jézus Krisztushoz a bűnbánat és az oltári szentségekben. 13. Folyamodjunk a boldogságos Szűzhöz. 14. Szeretet az élők iránt. 15. Szeretet a holtak iránt. 16. Olvasmányok Életrend. Áhitat gyakorlatai. 17. Kisértési kételyek és az észbelyi kételyek. 18. Egy megmentett lélek.

IV. könyv. A hit boldogsága. 1. A hit boldogságának jellege és föltétele. 2. A két ösvény. 3. A hit boldogsága vonatkozással a halálra. 4. A hit boldogsága vonatkozólag az életre. 5. A hit boldogságának bölcsészeti törvénye. A hit boldogsága vonatkozással az igazságosságra és kiengesztelésre. 6. Mily viszonyban áll az erény az ér-

demhez, és az érdem a hithez? 7. A hit boldogsága. Mily boldogság az, szeretni és szerettetni
8. Visszapillantás és befejezés.

Megjelen, és kívánatra azonnal megküldetik.

Blot, P. Priester d. G. Jesu. Das Wiedererkennen im Himmel: Trostbriefe. Aus dem Franz. 4. Aufl. 16. Mainz, 60 kr.

Boudreaux, P. F. J. aus d. G. Jesu. Die Seligkeit des Himmels. Aus dem Engl. 16. Mainz 90 kr.

Brück, Dr. H. Lehrbuch der Kirchengeschichte für academische Vorlesungen und zum Selbststudium. gr. 8. Mainz, 5 frt 40 kr.

Daumer, G. F., der Zukunftsidealismus der Vorwelt. gr. 8. Regensburg. 90 kr.

Dupanloup, Felix A vasárnapi pihenés és a vasárnapnak megszentelése. n. 8. r. Budapest: Sartori Károly bizománya. Ára 40 ujkr.

Guéranger, Dom Prosper, das Kirchenjahr. Mit bischöfl. Approbation und einem Vorworte von Dr. J. B. Heinrich Erste Lieferung. 8. Mainz. 84 kr.

Hahn-Hahn Ida grófnő, Az iskolamester leánya. Társadalmi regény. Fordította nagy Antal. 2 kötet 8. r. Budapest, Ára 3 frt.

Hahn-Hahn Gräfin Ida. Vergib uns unsere Schuld! Ein Roman. 2 Bde. 8. Mainz. Preis 3 frt 60 kr.

Hansjakob, Dr. H. In Frankreich. Reise-Erinnerungen. 8. Mainz. 2 frt 40 kr.

